

[Hagen Hagensen]

kunne vel højst i sit materielle indhold være gået ud på det, som vi plejer at høre her – som ganske vist ikke er så materielt – at man tog statsministerens redegørelse til efterretning. Stort set var det jo det, der var at sige.

Det er nu ikke det, der kalder mig herop, men de tomme huse, der har været berørt her under debatten. For mig er der ingen tvivl om, at naturligvis må tomme huse friste unge, der søger steder at være. Derfor bør man, som jeg også gjorde gældende i mit første indlæg, sørge for, at huse, der må stå tomme i en overgangsperiode af den ene eller den anden grund, gøres så ubrugelige som muligt, så man undgår at få husbesættelser.

Hr. Wilhjem var i nogle betragtninger inde på de tomme huse og nævnte i den forbindelse konservative borgmestre i København. Det kan vel kun være en henvisning til én af dem. Men mon ikke forholdet skulle være det, at en del af de tomme huse i København skyldes VS – nej, undskyld, hr. Viljo Sigurdsson, som i sin administration af sin afdeling sørger for, at der hengår både vinter og vår og næste sommer med, før huse kan blive indrettet på ny til det, de skal og kan bruges til. Jeg tror, man i den forbindelse mest skulle tænke på at få lavet om på den praksis. For resten er det vist noget, Københavns kommune selv er ved at finde ud af. Det er vist en forkert måde, man gør disse ting på. Det kunne godt være, hr. Wilhjem skulle tænke mere over det end over de andre ting, han nævnte i forbindelse med de tomme huse.

Jeg er enig med hr. Wilhjem i, at det er godt, at der er nogle unge, der gør noget, nogle, der er aktive. Det er helt i orden. Men der er naturligvis en grænse for aktivismen.

Hr. Wilhjem nævner, at de, der gør noget, ikke er dem, der går hen og bliver narkovrag, ikke er dem, der går hen og foretager kriminelle lovovertrædelser. Når hr. Wilhjem nævner det i forbindelse med nogle af husbesættelserne, må det vel være naturligt at henvise til den lange periode, hvor de unge aktive – dem, der efter hr. Wilhjelm's mening ikke gjorde noget galt – opholdt sig i Abel Cathrines Gade. Der blev der begået lovovertrædelser med udgangspunkt fra Klosteret. Der blev også forefundet senere, da det var rømmet, et ustyrligt svineri. Det var vist for resten det, der fik det til at gå i opløsning til slut. Der var også forekomster af en eller

anden form for stoffer dér. Det kan ikke nytte noget at sige andet end, at sådan går det altså, når der ikke er tøjler på det hele.

Der er én ting mere, jeg godt vil sige til hr. Wilhjem. Han kan jo sige tingene med en sådan overbevisningens varme, at man næsten fristes til at tro, at det er sandt det hele. Hr. Wilhjem siger, at der er ingen af de huse, der har været besat, der ikke har været ledige mere end 6 uger. Nu gælder den 6 ugers regel faktisk beboelseslejemål, og Mekanisk Musik Museum blev vitterlig besat, efter at man havde haft et møde på Rådhuspladsen. Der var ikke noget om, at det havde stået ledigt i 6 uger og skulle lejes ud af den grund, nej, det var noget, man stillede hen imod, noget, som man altså kunne bruge.

Så vil jeg gerne føje til, at jeg faktisk tror, at hr. Viljo Sigurdsson med sine ord på Rådhuspladsen har kunnet styre de unge, som hr. Wilhjem kalder for selvstændige mennesker. Nej, de var ude for massepsykose, og mange af dem har jo også bagefter erklæret, at de slet ikke ønskede, at det skulle komme så vidt, og at de var gået med til noget, som de ikke havde kunnet overse.

Jeg synes, der er grund til at søge hen til, at der er nogle bagmænd, der på en urimelig måde virker med til, at man har husbesættelser, som vi skulle undgå af hensyn til det, som hr. Wilhjem kalder for den golde ejendomsret, men som jeg vil holde for er en realitet, en ejendomsret, der skal respekteres.

Jeg skal blot lige til sidst sige, at jeg ønsker, at man får husbesættelser til at høre op på den blidest mulige måde. Luk for vand, gas og lys; lad der være åbent for udgangen, men ikke til at komme ind, så hører det måske op meget snart.

Alice Faber (SF):

Hr. Knud Lind takkede for den store forståelse for politiet i sin afslutning. Det undrer mig, for det er, som om hr. Knud Lind har glemt, at de, der virkelig har problemer i denne sag, er de unge. Derfor har debatten også undret mig noget; hr. Lawaetz' bemærkninger fik mig egentlig til at blive lidt forskrækket, for med den måde, han svælgede i vandkanoner, knipler, toilet-kummer, gas og andre midler på, var det, som om det var det, der var problemet i hele denne debat.